

19
62

NAŠALUČ

MAJ

Zgodba za šmarnice

V mesecu maju zacveto po naših gozdovih ljubke bele cvetke s prijetnim vonjem. Podoba brezmadežne Matere božje so in zato jih je naše ljudstvo imenovalo po Mariji — šmarnice.

V cerkvah je ta mesec šmarnična pobožnost, pri kateri berejo kaj o Mariji. Ponašamo vam, dragi rojaki po svetu, tako šmarnično zgodbo o naši nebeški Materi...

Pred leti je umrl na Krasu, v Trnovem pri Ilirski Bistrici, goreči dušni pastir, župnik in dekan dr. Kržišnik. Ko je gospod začel umirati, se je njegova mati mudila v kuhinji. Tedaj ji rečejo: »Mati! Ako hočete gospoda še enkrat živega videti, hitro stopite gor, gospod umira!« Stara ženica hiti, kolikor jo nesejo noge, v prvo nadstropje k umirajočemu sinu. Umirajoči upre v mater svoje ugašajoče oči, se sladko nasmehne, potem pa za vedno zaspi.

Slej ali prej čarka vsakega izmed nas zadnja in največja bridkost, zadnja ura. Zvečine ne bomo tako srečni, da bi nam v oni težki in odločilni uri za našo večnost stala ob strani naša zemeljska mati. Ne bomo tako srečni, da bi nam mili pogled njenih sladkih oči privabil smehljaj na mrtvaško-bledo lice. Morda je že dolgo nekje na pokopališču gomila, kjer počiva naša dobra mati. Zemeljska mati pač mora zapustiti svoje otroke.

Le ena mati je, ki svojih otrok ne zapusti nikdar in ostane pri njih v življenju in smrti uri, to je Devica Marija, božja Mati, ki nam jo je Zveličar na križu dal za Mater. Ta nas tudi ob zadnji uri ne bo zapustila, posebno ne, če smo jo dan za dnem s premislekom in iz srca prosili: »Prosi za nas grešnike, zdaj in ob naši smrti uri...«

UGODNA PONUDBA

V Jugoslaviji imam prostorno hišo in zraven 13 hektarov zemlje blizu Murske Sobote v Prekmurju. Rada bi to prodala. Kdor se za nakup zanima, naj se obrne na naslov: Mlle. Andreje, 7 Passage Cardinet, Paris XVII., France.

POIZVEDBA

V Franciji imam sina, Florijana Komac-a. Tistega, ki kaj ve o njem in če ve, kje je, bi prosil za dobroto, da mi sporoči kaj o njem na naslov: Johan Komac, Bloemenstraat 23, Winterslag, Limburg, Belgija.

VOŠČILO

Stricu Francu in teti Antoniji Hladin v Osterfeldu! — Za vajin praznik 50-letnice poroke Vam veselo čestitam. Ljubi Bog naj Vaju zlatoporočenca ohrani še dolgo let! — Vaša nečakinja Kati Zakošek, Belgija.

TRI VESELE

IZ „AMERIŠKE DOMOVINE“

Zavarovanje. — „Ali mi svetujete, naj se zavarujem za primer nesreče pri isti zavarovalnici, kakor ste zavarovani vi?“ — „Seveda! Jaz sem zavarovan že dvajset let, pa se mi do danes še ni nič zgodilo!“

Z eno nogo. — „Ali ni nevarno živeti med ljudožerci?“ — „Seveda je nevarno. Clovek je zmerom z eno nogo... na jedilnem listu.“

Preprosto. — „Kako si si pa zlomil nogo?“ — „Čisto preprosto. Ali vidiš tisto stopnico?“ — „Vidim.“ — „No, jaz je nisem videl.“

REŠITVE

ugank iz aprilske številke

Rebus: To je „Naša luč“.

Voščilo: Veselo veliko noč!

Razne države: Jugoslavija, Kanada, Rusija, Maroko, Indija, Kongo, Abesinija.

Velikonočna zagonetka: Velika noč, velika nedelja, veliki teden, veliki petek.

Šaljiva pesem: Kristal, mladost, Rakitna.

Prva križanka: Vodoravno, marec, te, ar, rabil. — Navpično: meter, ro, ob, Ciril.

Druga križanka: Vodoravno: boš, ...m..., polje, kaj. — Navpično: pomlad.

SPOROČILA UPRAVE IN UREDNIŠTVA

Prihodnja številka izide konec junija. — Naročnikom v Franciji (Nepužlan, Preindl): Smo prejeli, hvala. — Letošnjih številc nimamo več na razpolago.

Več dopisov in pesniških poizkusov smo morali odložiti zaradi pomanjkanja prostora do prihodnjič.

Tragika Marksovega socializma

Živimo v izredno velikih časih.

Sredi nevihte smo, morda najsilnejše nevihte v zgodovini človeštva.

Govorili smo že letos o nekaterih vzrokih te nevihte ter opozorili, kako komunizem neurejene razmere v svetu izkorišča v svoj dobiček.

Komunizem ne privlači toliko s svojimi teoretičnimi razglabljanji kot s **socialnimi zahtevami**. Durkheim je zato o komunizmu mogel reči, da je „manj znanost kot neki **krik bolečine**“.

Ali od kod to, da je ta krik, iskren krik bolečine, rodil novo bolečino in postal bič za vse človeštvo?

Karel Marks, duhovni oče sodobnega komunizma, je bil globok mislec. Iskren človekoljub. Vztrajno se je bojeval proti izkoriščevanju človeka po človeku. V njegovem miselnem sistemu je marsikaj, kar se lepo sklada s katoliškim socialnim naukom.

Toda Marks je svoj gospodarski in socialni nauk postavil na pogrešeno osnovo. Marks se je zmotil v presoji in vrednotenju človeka. Njegov pogled na življenje in svet je bil silno omejen. V verskih rečeh je Marks bil presenetljiv nevednež.

In v tem je tragika njegovega socializma.

+

Marksov nauk zanikuje **Boga**.

Marks je brezbožen.

Razumljivo je, da opozarja Cerkev vernike predvsem na brezbožni značaj Marksovega nauka.

Brezboštvo je namreč bistveni del Marksovega nauka. Ako bi brezboštvo ločili od Marksovega nauka, bi se zrušila vsa njegova miselna zgradba. Marksizem bi ne bil več marksizem.

Ena osnovnih Marksovih trditev je, da je človek odtujen, oškodovan. Doseči povračilo glede te odtujitve pomeni doseči bistveni napredek

človeštva, napredek, ki človeka vrača samemu sebi.

Odtujitev, ki človeka tlači in ponižuje, je po Marksovih besedah dvojna: „Kot v veri, kjer človeka vodijo proizvodi njegovih lastnih možganov, je tudi v kapitalistični proizvodnji, kjer človeku vladajo proizvodi njegovih lastnih rok.“

Vera in kapitalistična proizvodnja torej po Marksovem mišljenju oškodujeta človeka, ker mu jemljeta nekaj, kar je njegovega.

Na drugem mestu Marks izjavlja: „Delavčeva vera je brez Boga, ker skuša **človeku** priboriti božanstvo“.

Se bolj značilna pa je naslednja Marksova trditev: „Konec izkoriščanja človeka po človeku in delavčev povratek k posesti sadov svoje dela bi še nič ne pomenil, če bi to ne vodilo tudi h koncu največje odtujenosti, odtujenosti, ki človeka oropa ne samo njegovega imetja, marveč njegovega bitja samega v korist umišljenih sil, ki mu vladajo iz nebes ter ga zatirajo“.

Marksizem je torej brezbožen po svoji naravi.

Za Marksa je utvara misliti, da bi človek mogel premagati kapitalizem, ako bi istočasno zanemarjal boj proti Bogu. Obe obliki odtujitve, ena socialna po kapitalizmu, druga duhovna po veri v Boga, sta dvoje slepil, ki se medsebojno podpirata ter ju je ustvaril človek sam. Ti zmoti mora marksist smatrati za enako pogubni ter ju skupaj napadati.

„Začetek nove dobe v zgodovini bo tedaj, ko bo človek spoznal, da je edini človekov Bog človek sam“, je rekel Feuerbach, eden od Marksovih učiteljev v filozofiji.

+

Iz omenjene osnovne zmote izhajajo druge, ki pravitako napravljajo marksizem za kristjane popol-

noma nesprejemljiv. Ko je namreč odpravljen Bog, kraljestvo božje na svetu in duhovne dobrine, ki ga predstavljajo, se zanje človek več ne briga.

Kot smo že videli, pri Marksu vero v Boga nadomesti **vera v človeštvo**.

To človeštvo je treba po njegovem osvoboditi z vlado nad stvarmi in nad človekom samim.

Toda tudi v tej točki je med komunizmom in krščanstvom temeljna razlika.

Ko se komunizem briga za človeštvo, gleda nanj kot na celoto, ki je sestavljena iz posameznih oseb.

Krščanstvo pa nasprotno poudarja posamezno človeško osebo, ki je, čeprav še tako nebogljena, vendar sveta stvar, ustvarjena po božji podobi in sličnosti ter ima svoj lasten naraven in nadnaraven cilj.

V komunizmu je skupnost yse, a posamezna oseba nič. Popolna podvrženost posameznika stranki pripravlja osvoboditev človeštva, menijo komunisti. Komunizem se ne pomišlja ponižati in uničiti osebe, kadar to služi njegovim ciljem.

Glede tega bi mogli navesti strahotne primere iz sodobnega življenja.

V komunizmu torej nujno vlada diktatura ne samo gospodarskega in socialnega, marveč tudi duhovnega značaja. In tej diktaturi se mora nujno upirati Cerkev, ker je od Kristusa prejela vzvišeno poslanstvo čuvati dostojanstvo vsake človekove osebe.

+

Komunistično pojmovanje **morale** je enako v popolnem nasprotju s krščanstvom.

Marksov socializem se bojuje za zmago proletariata. Proletariat je za Marksa „obljubljeni Mesija“, katerega poslanstvo je oklicati in uresničiti osvoboditev človeštva iz kapitalističnega jarma. Vse, kar služi „graditvi socializma“, je dobro; vse, kar jo ovira, je slabo.

Posledice take morale so strašne. Komunizem v potokih solza in krvi „osvobaja“ človeštvo in uvaja „diktaturo proletariata“. Že zadnjič smo omenili pohod trpljenja in smrti skozi komunistično Kitajsko. V imenu iste morale je Stalin pri ostvarjanju kolektivizacije v Ukrajini dopustil, da je 5 milijonov oseb umrlo od lakote.

In pri nas?

Strahota!

Med zadnjo vojno in tik po vojni je naša domovina postala ena sama klavnica.

Ko je Berdjajev gledal postavljanje Marksovih idej v življenje, je vzkliknil: „Na živih primerih sedaj ugotavljamo, da tam, kjer ni Boga, tudi človeka ni!“

Ni človeka, ker je na njegovo mesto stopila zver.

+

Marksizem je slednjič materialističen.

Izhodiščna točka vseh Marksovih zamisli je nauk o **prvenstvu snovi**. Snov je večna. Marks ne zanika duha, marveč ga podreja snovi. „Idea ni nič drugega kot snovni svet, preveden in predelan po možganih“ (Marks). Snov je bistvo vsake stvarnosti; duh izvira iz dejavnosti snovi, je neka višja oblika energije. Človekovo življenje je v taki meri odvisno od snovi, da ob smrti popolnoma izgine.

Materializem, ki usmerja vse človekove napore v urejanje stvari tega sveta, odvrta duha od misli na onostranstvo.

Njegov ideal je raj na zemlji.

+

Gornji prikaz marksizma je zelo nepopolen. O tem predmetu so pisane debele knjige.

Mi smo želeli le opozoriti, da so osnove marksizma v polnem nasprotju s krščanskimi resnicami. **Marksizem je zmoten v svojih koreninah**. Zato njegov „krik bolečine“ ne vodi v ozdravljenje človeške družbe, marveč rodi le novo bolečino, pod katero se zvijajo milijoni nesrečnikov.

Usodno je, da premnogi to uvidijo šele, ko je že prepozno...

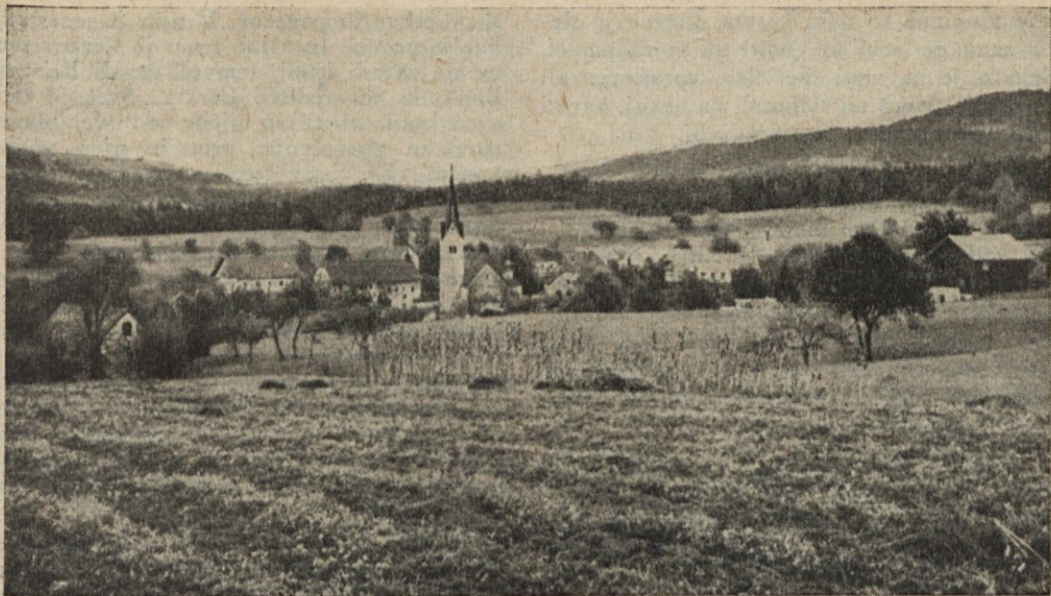
V-ko.

Slomšek — rojakom po svetu

Anton Martin Slomšek je zapisal to-le »zlato pravilo« za življenje:

Ako — hočeš po svetu srečno hoditi, bodi skromen in dober vsem, pa le redkim zapuj. Do Boga bodi pobožen, do sebe sramežljiv, vsakemu pa pravičen. Ljubi prijatelje, prenašaj sovražnike in jim odpuščaj! Stori dobrega, kolikor moreš.

Vas Kotlje pod Uršljo goro v Mežiški dolini

O globino

Dekle so vprašali, če moli. Odgovorila je:

„Le križ napravim, ko vstanem. Nimate časa, da bi kaj več molila. Ko si umivam roke, si želim, da bi mi Bog dal roke čiste in močne, da bi vsako delo čez dan opravila prav in Bogu všeč, da bi moje delo zadostovalo za vsakdanji kruh, saj si moram sama služiti vse, kar mi je potrebno za življenje. Ko si umivam obraz, si želim, da naj bi bila tudi moja duša in srce umita, da bi bila lepa. Saj se tudi v dušo nabere dosti grdega in je potrebno tudi to izmiti. Sama sem pa tako slabotna. Ko si ravnam laše, si mislim, da naj bi bilo tudi v moji notranjosti vse urejeno. Le urejen človek more prav živeti. Ko se oblačim, mi je v duši misel, naj bi bila tudi moja duša oblečena v skromnost, pravo ponižnost in dobroto. Ko grem preko praga, se spomnim na Mater božjo in jo prosim, naj me spremlja ves dan, da bom hodila po pravem potu.“

Ali ji ne bi rekli, da lepo moli?

Starejšega moža, ki je živel v pokoju, so večkrat videli v cerkvi sedeti zelo zamišljenega; vsaj tako se je zdelo. Vprašali so ga, kaj je pravzaprav z njim? Kaj dela? „Vi-

dite, tam sedim. Zdi se mi vse tako tiho. Gledam na oltar in si mislim: Glej, ljubi Bog, tu sem. Saj ti ne vem kaj povedati. Življenje mi ni bilo lahko, vzelo mi je moči. Zapuščen sem; nikogar ni, ki bi po meni vprašal. Ti boš kmalu vprašal: ‚Daj račun od svojega hiševanja!‘ Pa ne vem, kaj naj ti dam? Povej mi, kaj naj storim!“

Ta mož se je razgovarjal z Bogom. Molil je, saj smo se včasih učili, da je molitev razgovor z Bogom. In čeprav ni besed izgovarjal, se je razgovarjal z Bogom, ker Bog dobro razume tudi naše misli in vidi v globine naših duš.

Mnogi se danes trudijo, da bi razkrili človekovo duševnost. Marsikaj so že našli, a vendar so globine, ki jih še niso razkrili. Pravijo, da ima vsak človek svojo skrivnost. To bo držalo. Globoko v srcu tiči in neradi bi videli, da kdo zanjo ve, saj pravijo, če dva vesta, ni več skrivnost, in so še globlji razlogi za to.

V globinah so naše misli. Težko jih je zatajiti, tu so. Le vprašanje je ali so dobre ali so slabe. Ste že kdaj ujeli človeka, globoko zamišljenega, kako se je zdrznil, če ste mu rekli: „Šiling za tvoje misli.“ Ni hotel, da bi kdo vedel zanje. In še bolj globoko jih je spravil.

V globinah so naša čustva. Čustvo je slepo samo po sebi in voditi ga mora pamet. Seveda je na vrsti spet tisto vprašanje, ali je čustvo dobro ali slabo ali pa nekaj, kar ni dobro in ne slabo samo po sebi.

Kaj je vse v globinah naše duše?

Veliki pisatelji jo primerjajo morju. Samo zdi se, da v nečem nimajo prav, saj se morski viharji v globinah ne čutijo. Pri človeku pa je prav tam najteže. Koliko ljudi je že vzdihnilo. "Da bi mogel vreči iz sebe, kar nosim v dnu srca!" Koliko ljudi pa je zares vrglo iz sebe ves vihar, vse muke in našlo mir, tisti mir, ki je tako čudovit v morskih globinah.

Življenje na zunaj se je zelo spremenilo. Nikjer ni več tiste idile, o kateri so pisali domači pisatelji. Romantika je minila, ostala je za marsikoga le pusta vsakdanjost. Vse je vihar razdejal...

Človek pa je ostal isti. Na zunaj je življenje res drugačno, v duši pa je vse, kot je bilo pri prednikih. Tam je lahko mir ali vihar. Da je prav, zunanji viharji ne smejo motiti notranjosti. In to more narediti Bog. Ko se je Kristus vozil preko morja, so se apostoli bali, da se bodo potopili v viharju. „Kaj se bojite, maloverni?“ je dejal. In nastala je blagodejna tišina, tako da so se vpraševali, „Kdo je ta, ki so mu pokorni viharji?“

(Bo še.)

Kaj je res?

Kot katoličan moram verovati v sveto Cerkev. Ali ni to hinavščina in predrznost, ko pa vendar vemo, kaj nesvetega se je v Cerкви že dogodilo in se še dogaja. Pomislimo le na slabe papeže!

Da, to drži in to tudi vemo, da se je v Cerкви že marsikaj dogodilo, kar ni sveto. Zato pa je Cerkev tudi — sveta Cerkev grešnikov! Lahko bi napisali celo knjigo o svetosti Cerkve. Prav tako pa bi lahko napisali tudi knjigo o njeni grešnosti in o njenih slabostih. Vse to pa je le izraz dejstva, da Cerkev sestavljajo — ljudje! In kjer so ljudje, tam se tudi marsikaj človeškega dogaja, tudi v Vatikanu, tudi pri papežih, tudi v samostanih, končno v vsakem posameznem kristjanu.

Veliki cerkveni zgodovinar Pastor je napisal 20 debelih zvezkov o zgodovini katoli-

ške Cerkve in papežev. V njih je marsikaj, kar še ne veš. In kljub temu je Cerkev sveta, ne zaradi ljudi, temveč zaradi Kristusa Boga, ki je središče Cerkve. Svet je tudi njen nauk, svete so njene molitve, blagoslovi in posvečenja, svet je njen véliki, končni cilj: posvečenje vseh ljudi. Svete imenujemo tudi razne službe, zato tudi rečemo: sveti oče, s čimer pa nočemo trditi, da je vsakokrat papež tudi osebno svet.

Poleg slabih ljudi pa je v Cerкви tudi veliko število svetih ljudi, vsi naši veliki in mali svetniki in blaženi. V dvatisoč letih cerkvene zgodovine jih poznamo na stotine in tisoče. A koliko je še nepoznanih, nič manj svetih! Ni je verske skupnosti na zemlji, ki bi imela toliko res svetih mož in žena, pravih svetnikov. Zato pa mislim, da lahko upravičeno govorimo o sveti katoliški Cerкви!

Cerkev, zlasti katoliška, je vse preveč absolutistična, samopašna. Papež vlada nad vsem neomejeno. Kje pa je tu še prostor za pravo svobodo? Kar on reče, mora držati, katoličani pa naj se vsemu slepo pokoravajo. To ne gre, zahtevam svobodo... pravi včasih kdo.

Tudi jaz! A pravo svobodo, ne tiste brez mej in smotrov! Končno si svoboden, da za kosilo poješ pol kile cimenta in popiješ liter vode. A potem se ne smeš pritoževati, da te želodec boli, ker je ves zabetoniran... Podobno je tudi s svobodo. Človeška svoboda ni neomejena, pozna meje, ki jih je dal Bog v desetih zapovedih. In papež ter Cerkev ne delata drugega, kot tolmačita te zapovedi in nasvete, ki jih je dal Kristus v evangeliju. Če se jim pokoravaš, boš ostal in živel v pravi svobodi; če ne, moraš posledice svoje neomejene svobode pripisati sebi. In končno, papež in Cerkev se tudi ne vmešavata v podrobnosti vsakdanjega življenja. Zahtevata priznanje in življenje po osnovnih načelih krščanske vere, drugega ne. Saj tudi nimaš svobode trditi, da je dvakrat dve pet! Svoboda je vezana na resnico! Hvala Bogu, da imamo katoličani nekoga, ki končno in dokončno odloča, kaj je prav in kaj ni prav v verskih in nravnih zadevah. To je papež, za njim pa božja oblast. V tem smislu je seveda Cerkev absolutistična, kakor je vsaka resnica absolutistična — ali pa ni več resnica!

Že prav, a to stališče vodi do intolerantnosti, do verske nestrpnosti in mržnje. Vi trdite, da posedujete resnico, edino pravo resnico. Zato ne trpite drugih mnenj in drugih ver. To je napak!

Premisli: resnica je vedno „intolerantna“, nestrpna! Če sem osebno trdno prepričan o resničnosti nekega mnenja, nikoli ne morem reči, da je nasprotno mnenje tudi resnično, da ima drugi tudi prav. Lahko rečem, da drugi misli tako in tako, a da ima prav, tega trditi ne morem. — Če so o neki stvari tri različna mnenja, potem ne morejo vsa tri obenem biti pravilna. Ta pa, ki ima pravo mnenje, lahko reče in mora reči, da druga dva nimata prav, da njunih mnenj ne more sprejeti. V tem smislu je „intoleranten“, kajti resnica nikdar ne more priznati zmote.

V praksi pa je stvar drugačna. Zmota moram zavračati, tistega pa, ki se moti, lahko in dostikrat celo moram pustiti v miru. Rekel si bom: „Moj bližnji se sicer moti, a meni je lahko končno vseeno, kaj misli, kaj dela, kako živi.“ Le eno nikdar ne morem reči: on ima tudi prav. Kot vidiš, razlikujemo med teoretično in praktično toleranco, strpnostjo. Zmote nikdar pripoznati ne morem; človek pa, ki se moti, je lahko celo moj prijatelj.

Zanimivo pa je, da pogosto prav tisti ljudje, ki toliko vedo povedati o nestrpnosti in verskih mrznjah katoliške Cerkve, sami najkruteje preganjajo vsakega, ki se samo misliti drzne drugače kot oni, kaj šele živeti ali delovati!

Binkošti IN NAŠ JEZIK

Evangelist Luka popisuje v svoji knjigi „Apostolska dela“:

Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi učenci skupaj na istem kraju. In nastal je nanagloma zunaj šum kakor prihajajočega silnega vetra in je napolnil vso hišo, kjer so sedeli. Prikazali so se jeziki kakor plameni in se porazdelili ter obstali nad slehernim po eden. In napolnjeni so bili vsi s Sv. Duhom in so začeli govoriti v drugih jezikih, kakor jim je dajal Sv. Duh izgovarjati.

Prebivali so pa v Jeruzalemu Judje izmed vsakega naroda pod nebom, bogaboječi možje. Ko je nastal ta glas, se je zbrala množica in se zavzela, ker jih je vsak slišal govoriti v svojem jeziku.

Vsi so strmeli in se čudili, govoreč: Glejte, ali niso vsi ti, ki govoré, Galilejci? Kako

da mi slišimo vsak svoj jezik, v katerem smo se rodili: Parti, Medi in Elamljani in kateri prebivamo v Mezopotamiji in Judeji in Kapadociji, Pontu in Aziji, Frigiji in Pamfiliji in libijskih krajih pri Cirenih in kateri smo iz Rima, Judje in spreobrnjenci, Krečani in Arabci: slišimo jih v naših jezikih oznanjati velika dela božja...

To je poglavje iz svetega pisma, ki dokazuje, kako Bog spoštuje sleherni jezik na svetu in da so vsi jeziki pred Njim enako vredni.

Čeprav naše slovenščine ne prištevajo med slavne diplomatske jezike, ima vendar tudi nekaj posebnosti in pomembnosti. Je preprost, ne preveč kompliciran jezik, ki ga lahko pišeš s 25 črkami. Jezikoslovci podarjajo to, da se je z znanjem slovenščine lahko priučiti še drugih govoric. Ni še dolgo, ko je ravnatelj neke višje šole tu blizu izpodbujal študente, naj se zanimajo za druge tuje jezike, kajti država potrebuje ljudi, ki znajo več jezikov in da je takih veliko premalo.

Če imamo Slovenci res to prednost in sposobnost, da se lahko priučimo drugih, zlasti slovanskih jezikov, zakaj ne bi naši starši to izkoristili! Drug bi drag denar plačal za to, kar vi, starši, tu v tujini lahko otroke zastonj naučite, namreč svojega domačega jezika. Žal nekateri teptajo to, kar bi njihovim otrokom slej ko prej koristilo, če ne njim, pa prav gotovo drugim, ako bi ga oni znali.

Nespametno je govoriti, da se s slovenščino ne pride daleč v svet. Nespametno je trditi, češ, kaj meni slovenščina, ko se ne bom nikdar več vrnil v domovino!

Poglejmo nazaj v minulega pol stoletja! Kakšne preobrate in preseljevanje smo preživeli in jih lahko še. Na to naj taki pomislijo!

Slovenci v tujini bodimo zavedni, krepostni in zvesti rodoljubi, posebno pa stanoviti častilci svojega materinskega jezika. Kdor svoj jezik opusti, je v očeh zrelih in razumnih tujcev malo vreden; v očeh rodu, iz katerega je izšel in v katerem je bil rojen, pa ničvrednej. Vsi zavedni, pravični, spoštovanja vredni ljudje pravijo: „Spoštujemo jezike vseh narodov, nadvse pa ljubimo svoj domači jezik!“

P. F., Francija

S Cerkvijo v maju in juniju

Za praznik sv. Rešnjega Telesa (21. junija):

Hvali, Sion, Rešenika,
hvali zvestega Vodnika:
slavospev naj mu doni!

Kar le moreš, poj mu hvalo,
zanj bo slave še premalo,
tvoje hvale dosti ni.

Danes se povečuje
živi Kruh, ki oživljuje
trudne duše vernikov,

ki ga pri večerji sveti
prvikrat je smel prejeti
srečni zbor apostolov.

Glasno slava naj odmeva
in srce naj prekipeva
v čudoviti radosti.

Pesem o Sladki gori na Štajerskem

Sladka gora si radosti svetla zora,
k tebi romar prihitim,
da Marijo počastim.

Vrtec zlati, kjer kraljuje naša Mati
s svojim Sinom Jezusom,
mojim ljubim Ženinom.

K sebi vleče Mati romarje goreče,
da tolažbo zadobe,
kadar v stiski se tope.

Mati sveta, dvanajest zvezd ti venec spleta!
Ti si zarja lepa vsa,
lilija brez madeža.

O Devica, bodi naša pomočnica,
ko se nam hudo godi,
skaži se nam Mater ti!

O Marija, bodi moja tovaršija,
kadar nam zvonilo bo
milo, žalostno slovo!

29. junija je praznik sv. Petra in Pavla v spomin na njuno mučeniško smrt l. 67. V Rimu je ob cesti v Ostijo na kraju, kjer so sv. Pavla obglavili, veličastna bazilika.

SE NAŠ OTROK NORMALNO RAZVIJA?

To vprašanje si starši večkrat stavljajo. Negotovi so zato, ker je pri majhnem otroku mnogo težje ugotoviti, ali se njegova duševnost (intelligenčnost) razvija primerno starosti ali ne, kot pa pri otrocih, ki že hodijo v šolo.

Že ob koncu preteklega stoletja sta francoska psihologa Binet in Simon razvila metodo, po kateri naj bi presojali intelligenčnost otrok v posameznih starostnih dobah. Njihove metode so se pozneje posluževali tudi dušeslovci (psihologi) drugih narodov. Moramo pa reči, da so tudi še danes premalo preiskane psihološke osnove, po katerih bi mogli presojati intelligenčno stopnjo otrok od prvega do tretjega leta starosti.

Kakor telesni tako pozna tudi duševni razvoj otroka skoke, a tudi zastoje. Tako ne moremo z gotovostjo reči, da bo otrok, ki v svojem tretjem letu starosti kaže popolnoma normalen razvoj svojega intelligenčnega stanja, tudi takrat odgovarjal svoji stopnji, ko bo star šest let. Čisto možno je, da bo zaostal ali pa celo prekosil stopnjo intelligenčnosti, ki jo pričakujemo ob šestem letu starosti.

Naj navedemo nekaj pojavov, po katerih dušeslovci presojajo, če se ta ali oni otrok normalno duševno razvija!

Tri mesece star dojenček normalno že obrača svoje očke po nekaterih predmetih, ki ga obdajajo. Ko je star devet mesecev, naj bi že reagiral na glasove in z ročico segal po predmetih, z enim letom pa razločeval med dobro in slabo hrano. Duševno normalno razvit otrok s starostjo dveh let že samostojno in sigurno hodi, posnema različne gibe in zna nakazati svojo potrebo.

Intelligenčna stopnja tri leta starega otroka zahteva, da otrok že zna pokazati na dele svojega telesa (Kje imaš očke? Kje je nossek... itd?) in zna za nami ponavljati dve

številki. Našteti zna tudi tri predmete ali osebe, ki smo mu jih prej pokazali na sliki, in tudi povedati svoje ime. (Kako se pišeš?) Prav tako naj bi triletni otrok znal ponoviti šest do sedem zlogov in razločevati spol. (Si ti fantek? Deklica?)

Ko je otrok star štiri leta, zna imenovati predmete (miza, stol...), ponoviti tri številke, primerjati dve različno dolgi črti in povedati, katera je daljša. Tudi na enostavna razumska vprašanja daje pravi odgovor (Kaj delaš, če si truden? Če si lačen...?) in zna razlikovati med predmeti. (Iz kupa predmetov mu pokažemo enega, nato ga zopet zamešamo med predmete. Otrok ga potem na našo zahtevo poišče.)

S petim letom zna normalno razvit otrok primerjati dva različno težka zabojevka in povedati, kateri je težji. Iz slike zna prerisati četverkotnik. Brez težav ponavlja štiri-zložni govor in sestavlja iz deščic enostavne oblike (hišica itd.) Razlikuje tudi barve (zelena, črna, modra...), med lepimi in grdimi stvarmi.

Pri šestletnem otroku opazimo, da mu razlikovanje med desno in levo ne dela več težav (Pokaži desno roko! Levo nogo...). Ponovi že stavek s 16 zlogi, razločuje splošno uporabljive predmete; ve, kdaj je zjutraj in kdaj zvečer. Zna naj opraviti tri različne zahteve, ki mu jih stavimo (Zapri vrata, prinesi ateku časopis, postavi čevlje pod klop...).

S sedmim letom se prične šolska obveznost, ponekod že prej. Normalno razvita intelligenčna stopnja tega otroka se pokaže, če zna nadoknaditi sliki nekaj, kar ji manjka, n. pr.: nogo pri sliki človeka, okno pri sliki hiše itd. Pričakuje se tudi, da zna prepisati celoten stavek in ponoviti pet številk zaporedoma.

Gotovo naštete reči niso vsi kriteriji za presojanje normalnega intelligenčnega razvoja otrok v posameznih dobah starosti, še manj edini. Po njih pa bodo starši gotovo mogli vsaj v glavnem uvideti, če se njihov otrok zdravo razvija ali ne.

(Po „Volksbote“, Innsbruck)

Domovina

Kakor drugi ljubijo domovino, jo ljubimo tudi mi. Oče, mati, domači, domači kraj, domovina! Vse to objema srce vernega, poštenega človeka z vezjo ljubezni. Preberite ta članek, ki ga je napisal Nemeč za svoje rojake v tujini! Ob njem se bomo vneli za ljubezen do svoje domovine tudi mi.

Prebivaj na kateremkoli delčku zemeljske oble, spominjaj se domovine! Če si oče, pri-poveduj o njej svojim otrokom; če pa si mati, jo opevaj nad zibelko svojih otrok in vnukov; a če si dete, v tujini rojeno, ne prenehaj o domovini spraševati svoje starše! Domovina bodi v tvojih mislih in sanjah čudovit otoček v vsem nepreglednem zemeljskem vodovju, otok, ki naj bo k njemu neprestano usmerjen kljun tvoje življenjske barčice. Naj bo podnevi ali ponoči, zjutraj ali zvečer, obdrži jo v mislih, spominjaj se je in tvoja ljubezen do nje naj bo vedno bolj goreča!

Domovine se spominjaj, ko prihajajo in ko se poslavljajo letni časi!

Kje na svetu bi še našel tako vigred, ko gozdovi žare v nežnordeči luči mladih brez, dokler so te še v brstju in nikjer na svetu takrat tako ne duhti!

Misli na val cvetočih češenj in jablan, ki so v domovini kot snežni zamet obdajale vsako dvorišče! Spominjaj se vrb in trohnečih dreves ob potokih. In brenčanje čebel, hitečih najprej na srebrne mačice, na-

to na rumene cvete regrata, na prisojna mesta, dokler jim potem milijoni cvetov niso odprli svojih sladkih čaš! — Prav tako urni, kot poživiljeni so bili tudi ljudje. Hiteli so na delo, da bi pomagali pomladi pri pripravljanju vseh dobrih del, ki jih je začela — človeškemu rodu v veselje in blagoslov.

Misli na poletje v domovini! Pričelo se je s cvetenjem lip ter duhtenjem gozdnih jagod in izzvenelo je z vijoličastimi površinami resinoga cvetja. Prišlo je s pesmijo čebel, s toplo in zlato pesmijo, kot bi bila z medom prepojena in tako tudi odšlo. In poletna noč! Ni se mnogo razlikovala od dneva, tako svetla je bila. Sonce je le malce oddrselo od modrine gozdov in gričevja, saj je bil od sončnega zahoda do vzhoda le kratak čas. Morda niti ne daljši, kot ga je ravno potreboval fant, da je poiskal svoje dekle, in se vrnil, da bi se podal na košnjo.

Spomni se poletnih del na poljih in travnikih, kamor si šel kot prost človek, saj te ni nikdo nadzoroval in priganjal! Kako prijetno in brezskrbno je bilo poletje! Še več, kakšen praznik je bil doma po žetvi, saj je na tvoji mizi od tedaj vedno stal dehteč kruh iz nove rži, ki ti je s svežim maslom in kislim mlekom tako teknil!

Spominjaj se domovine, ko okrog tebe divjajo pusti jesenski vetrovi! Misli nanjo, ko se okrog tebe, po gričih in dolinah dvigajo kopice sena! Kako bogat čas je bil doma! Tedni so minili ob pospravljanju žit, ob čiščenju repe in zelja in ob shra-

Mati dete ziblje

Anton M. Slomšek

„Ajaj, ajaj, ljubček moj!
Dete, trudno si nocoj.
Ajaj, ajaj, dete moje“,
ziblje mati in mu poje.

„Pridi, pridi, grlica,
dete boš mi zibala;
dete moje mehko spalo
in ne bode se jokalo.

Zunaj lepo jagnjiče,
jagnje lepo belo je;
jagnje bode priskakljalo,
moje dete pozibalo.

Lepo rožice cveto:
belo, modro, pisano;
jutri bova zgodaj vstala,
bova lepe rož'ce brala.

Priletite, angelci,
vi, nebeški družjeji,
dete boste varovali,
njemu sladko spanje dali.“

njevanju ostale zelenjave. Mlatilnice so kot ose brenčale noč in dan, dokler ni vse zrnje ležalo v kaščah. Nebo v domovini je bilo v jeseni čisto kot jantar, okrašeno le z malo črtami oblakov, ki pa so rdečkasto odsevali od zelenomodre daljine. Spomni se kristalno čistih jesenskih juter, ko je slana kot sneg pobelila poljane. Nebo je bilo takrat na vzhodu rumeno kot vosek, na zahodu pa je žarela široka mavrica. Celo divji petelin je zgrešil čas in začel dvoriti, kot bi bila pomlad. Največ dni pa je bilo sivih, meglenih, sicer hladnih, a še ne mrzlih, dokler ni potem polagoma prispela starka zima.

Spominjaj se zime v domovini, če si kje, kjer le dolgo dežuje in otroci poznajo sneg skoraj le iz slikanic! Tedaj pomisli na zimo doma, na zimo v beli tišini! Zameti so segali preko najvišjih ograj, tako da ni bilo ločiti streh nizkih koč. Jezera in reke so ta-

ko zamrznile, da si lahko hodil po njih in se vozil z najteže obloženimi sanmi, kamorkoli te je bila volja.

Spominjaj se domovine vsako uro, vsak trenutek srečnih in nesrečnih dni, posebno pa še takrat, ko ti ničesar ne manjka! Nobena mati si toliko ne želi k svojemu otroku, kot hrepeni domovina po vsakem izmed nas.

Spominjaj se je! Zakleni jo v najdražji kotiček svojega srca in naj ti bo največja dragocenost, ki jo imaš! Kajti, če boš pozabil na domovino, boš kmalu izgubil tudi sam sebe. Saj so o njej pisali naši največji pesniki velike reči, pa so še vse premalo: da,

„Domovina je le ena,
nam vsem dodeljena...“

zato brez nje

„ko brez miru okrog divjam...
kam nese me vihar, ne znam.“

Prevedla Slovenka

Iz naših domačih krajev

Naše sadje

V pridelovanju sadja je Jugoslavija na prvem mestu, saj ga pridelava kar 180 kg na osebo. Je predvsem dežela sliv in prva država v tem pogledu na svetu. Ima 58 milijonov slivovih dreves, pridelava 1,20 milijarde sliv, 56 kg na vsakega prebivalca. (Amer. združene države le 5 kg, Francija le 4 kg, Zapadna Nemčija le 3 kg sliv na osebo!)

Pojedo pa v Jugoslaviji le tretjino sadja, kar ga pridelajo. Vse drugo — kar ga ne izvozijo — ga predelajo v alkohol. Tako pravijo statistike, da se pridelava 150 milijonov litrov slivovke na leto. Alkoholnih pijač pride na poedinca mnogo preveč, kot je koristno za zdravje.

Vina pridelajo v Jugoslaviji 460 milijonov litrov. Tu pa so šele na petem mestu. Na prvem je Francija, na drugem Italija, na tretjem Španija, četrto mesto zavzemajo amer. Združene države.

To in ono

Tretjino požarov na Krasu, kjer večkrat gori gozd poleti, povzročajo iskre, ki švigajo iz lokomotiv. — Prebivalci Šoštanj in okoliških vasi so nemalokrat v zadregi, kam dati

šivat obleko. Cel Šoštanj ne premore ene šivilje!

V okviru celjske tovarne Aero delajo v Šempetru v Savinjski dolini gumi-lepilo in sorodne proizvode. Zaposlenih je 32 delavcev in delavk. Doslej so delali 48 ur na teden, zdaj pa so uvedli 45-urni delavnik. — V mežiškem rudniku svinca rude ne bo zmanjkalo. Pač pa se vedno bolj postavlja vprašanje mehanizacije dela. Vsako leto je namreč manj delavcev, ki bi šli delat v rudnik.

V Bosni so bile konec marca velike poplave. Pritoki Save Una, Sana, Vrbas in Drina so silovito in hitro narasli ter zato poplavalili veliko zemlje. — Na mladinskih plesih v Ljubljani so ugotovili, da se je razpaslo močno pijančevanje in pretepanje. Ali bo sam predpis zadoščal? Ponekod mislijo prepovedati točenje alkoholnih pijač.

Ta mesec, ko stopi v veljavo nov vozni red, bo začel spet voziti čez našo domovino ekspresni vlak, ki že od vojne sem ni vozil. Imenoval se bo Miramar-Ekspres. Bo to motorni vlak, ki bo vozil z Dunaja čez Maribor in Ljubljano v Trst. — Da bi se povečal turizem, so oblasti podaljšale ve-

ljavnost tranzitnega vizuma od treh na sedem dni.

V Komnu na Primorskem izdelujejo aluminijaste okvire oken in vrat. Sedaj so začeli tam tudi z livarno, kar bo zaposlilo več novih delavcev. — Onstran Gorice je Rožna dolina pod hribom sv. Marka. Sempeterska vrtnarija je na prisojnih legah uredila zaprte rastlinjake, v katerih bodo vzgojili okrog 800 tisoč vrtnic na leto.

Ves spodnji del Idrije, kjer je okrog 300 let stala rudniška separacija, bodo zazidali. — V Zagorju je k rudniku spadal obrat za električne izdelke. Sedaj se je osamosvojil in bo izdeloval ter montiral vse eksplozijsko varne električne napeljave, stroje in aparate.

Šentjakobska (zdaj Mestna) ljudska knjižnica je obhajala 50 let obstoja. Ustanovljena je namreč bila 1911. leta. Tedaj so zbrali 248 knjig in jih začeli izposojati. Sedaj jih letno posodi v branje 95.000.

Jugoslavija ima še en svetovni rekord, ki ji pa ni v čast: pri 60.000 avtomobilih je bilo lani 1044 smrtnih žrtev. — Beograjska ljudska skupščina je dala za bodoče geslo: „Več delati, več izvažati, bolj varčevati!“

Po sedaj veljavni carinski uredbi smejo jugoslov. državljani in tujci, ki živijo v Jugoslaviji, prinesiti na leto, če gredo v tujino najmanj za pet dni, predmete v vrednosti do 30.000 dinarjev. Do skupne vrednosti 200.000 din na predmete, ki jih prinesejo izseljenci ob obisku svojcem ni carine. Za avtomobil, nov ali rabljen, pa se mora plačati 50% carine, za uvoz delov pa 48%.

Novi zakon

Prva leta po vojni je skušala jugoslovanska komunistična oblast spraviti vse izseljence domov. Spominjamo se, kako so nas tiste, ki nismo hoteli iti domov, nekateri označevali s „fašisti“ in drugi so nam grozili, da nikdar več ne bodo smeli stopiti v domačo vas. Vojakom kraljeve vojske in tistim, ki so se v strašnih časih okupacije borili za ohranitev lastnega življenja in so bili proti komunizmu, so tedaj — če jih niso dobili v roke in likvidirali (pobili) — odvzeli državljanstvo.

Pretekla so leta, večina izseljencev ni ho-

tela v rdeči raj, beguncem so razne države priznale s posebnim dogovorom politično zaščito in tudi doma so morali rdeči spreminiti svoj obraz, da je življenje postalo znosnejše, čeprav imajo vse v rokah še vedno tisti, ki so se ob revoluciji in posebno junija 1. 1945 hoteli znebiti vseh nasprotnikov enkrat za vselej.

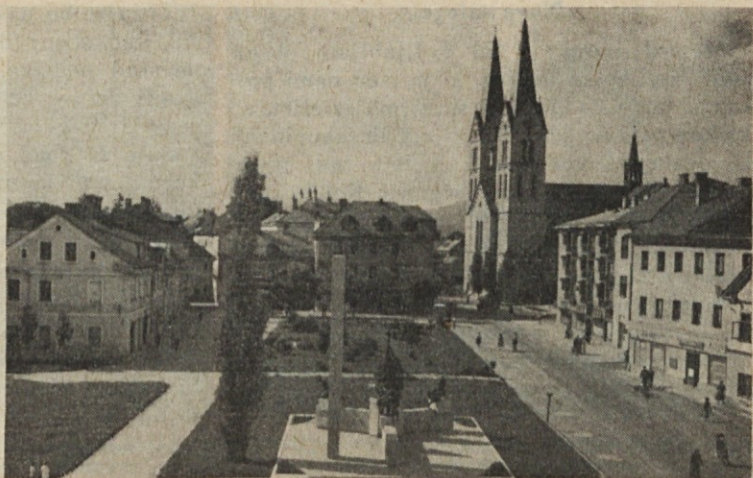
Zadnja leta je zbežalo čez mejo veliko mladih ljudi, ki so si hoteli pomagati k boljšemu življenju v deželah, kjer ne gospodari komunistična partija. Za državo je bilo to neprijetno, ker imeti veliko beguncev za nobeno državo ni pohvalno.

Zadnje čase pa opažamo, da se je začelo z begunci in izseljenci drugače ravnati. Prej so udrihali čeznje, zdaj pa jih vabijo širokogrudno, naj pridejo pod kontrolo domačih oblasti. Če se namreč tisti, ki imajo politično zaščito drugih držav, tej zaščiti odrečejo, so navezani potem le na domačo oblast, ki jih lahko kontrolira in tudi ukazuje, kako se morajo zadržati do nje in kaj morajo delati. Uvideli so, da je teh ljudi le veliko in da bi lahko, če bi hodili na obiske domov, prinašali s seboj domovini tako koristne tuje valute in bi zraven tega bili še reklama za turizem. Milostno zadržanje do njih bi bilo dobra reklama za sedanjo oblast, pa tudi njihovi domači bi bili manj nasprotni sedanjemu režimu.

Vse to je vplivalo, da je bil letos marca sprejet v Beogradu poseben zakon, kako ravnati s takimi ljudmi. Izgleda, da je zakon najbolj jasn za tiste in da bo prinesel največ veselja tistim, ki so bili od sedanjega režima obsojeni pred 1. 1952 ter že več kot deset let trpijo po rdečih ječah in kazenskih taboriščih kot nasprotniki komunizma. Nekaj so jih že izpustili, druge pa še bodo in bo te „amnestije“ deležnih nekako 1000 ljudi. Da bi le bili ti pomiloščenci še kaj pri zdravju in kaj pri moči!

Na podlagi tega zakona bodo dalje konzulati po svetu z večjim zanimanjem iskali stike z našimi ljudmi v tujini. Sprejemali bodo in popisovali tiste, ki z njimi niso doslej imeli stikov. Po preteku več mesecev čakanja jim bodo po uradni poti preskrbeli dokumente z dokazom, da spadajo odslej pod njihovo kontrolo. Tudi listine jim bodo lahko preskrbeli, da ne bodo mogli

Središče mesta Kočevja na Dolenjskem. Kjer je bil včasih grad, se sedaj razprostira lep trg. V ozadju je župnijska in dekanijska cerkev.

reči tujci o njih, da nimajo „urejenega odnosa“ do sedanjega režima.

Zakon o odvzemu državljanstva pa s tem zakonom še ni razveljavljen. Jasno je rečeno tudi, da „amnestija“ ne velja za tiste, ki so kot naredbodajalci zagrešili kaj proti režimu; dalje tisti, ki so neposredno izvršili umor; tisti, ki se udeležujejo kot organizatoriji delovanja proti sedanjemu redu v Jugoslaviji in pa tako imenovani Volksdeutsche. Tudi je jasno rečeno, da če so komu kaj zaplenili ali odvzeli (premoženje, pokojnino in podobno), tega ne bo dobil nazaj.

Če pomislimo na razmere med izseljenci in begunci, bo težko koga prepričati, da je „pomiloščen“, ker se sploh ne čuti krivega ali da bi kaj naredil. To pa, če je drugačnega prepričanja kot komunisti, ni v demokratičnih deželah noben zločin in noben greh. Saj skoraj pomeni žalitev, če komu rečeš, da je „amnestiran“, ker s tem rečeš, da je kaj zagrešil. Tudi govorjenje o tem, da je bil kdo „zapeljan“, pomeni pri mnogih poniževanje človekove osebne svobode. Saj so mnogi svoje življenje postavili v nevarnost, ko so šli od doma, torej to ni bila nobena otročarija.

Tisti, ki bodo stopili v stik s konzularnimi oblastmi, bodo seveda morali čakati, da pride iz domačega kraja odgovor, ali mu dajo, kar želi, ali ne. Zakon ne obljublja istega postopanja z begunci, kot se postopa z ljudmi po zapadnih državah. Zakon obljublja le enako postopanje kot s tistimi, ki živé do-

ma. Pri obravnavanju zakona je bilo rečeno, da je treba širokogrudno omogočiti vrnitev „na pravo pot in v našo družbo vsem, ki so pripravljene spoštovati tiste vrednote, ki prihajajo do izraza v procesu našega razvoja, in ljudem, ki želé v takšnem okolju pozitivno uveljaviti svoje sposobnosti“, —to je: vsem, ki so pripravljene spoštovati komunizem, ki se pri nas doma ustvarja, in zanj delati.

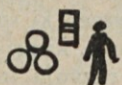
Kdor ima priznano politično zaščito kaké države, jo s tem, ko vzame jugosl. potni list, izgubi. Taka država bo odslej z njim ravnala kot s takim, ki se je prostovoljno podal pod kontrolo jugosl. oblasti in je z njimi v zvezi. Zanj bodo veljale le socialne pravice, ki jih omenjena država priznava jugoslovanskim državljanom. To sledi iz mednarodnega dogovora o pravicah beguncev s politično zaščito.

V kolikor bo ta zakon prinesel v življenje doma in na tujem več razumevanja za bližnjega in več spoštovanja prepričanja drugomislečih, bo koristen. Ta ali oni si bo z njim morda tudi kaj pomagal v svojih težavah. Večina tistih, ki bi se rada z njim okoristila, pa — kot izgleda — bi si želela drugačnejšega zakona. Izseljenci tudi še vedno čakajo na razne odredbe, ki bi jim olajšale razmerje do domovine. Drugorodci lahko pišejo n. pr. za rojstni list in druge take dokumente kar naravnost na svoje občine in jih v kratkem času dobijo. Naš človek pa mora čakati in čakati, da pride listina preko vseh uradov in nazadnje te še stane pot do konzulata in nazaj.

Nove naloge

Meseca marca je bil v Ljubljani občni zbor Izseljenske matice, ki je med nami poznana kot ustanova, ki sprejema izseljence. kadar pridejo domov v večjih skupinah. Delovala bo kot doslej, a ima tudi nove naloge: iskanje stikov z begunci. Kot je razvidno iz govorov, naj bi sama in s pomočjo raznih domačih organizacij in ljudi seznanjala izseljence, begunce in njihov otroke s komunističnim redom, njegovimi prednostmi in njegovim ustvarjanjem doma, da bi ali doma ali pa v deželah, kjer živijo, podprli komunistične oziroma socialistične stranke in delali za tako politiko, kot jo širi sedanja jugoslovanska oblast.

Kaj je novega med nami?

V ANGLIJI

Šmarnice. — Letos bodo šmarnice v **Worthingu** v nedeljo 6. maja pred mašo ki bo ob 5.30 popoldan v župnijski cerkvi. — **Bedford:** Na isto nedeljo t.j. prvo v maju se bomo udeležili majske procesije pri župniji sv. Jožefa v posebni skupini. Šmarnice pa bodo v nedeljo 13. maja z mašo ob 4. popoldan, potem pete litanije in blagoslov. V dvorani primerna prireditev. — **Rochdale:** V nedeljo 20. maja bomo imeli ob 12.45 opoldan sv. mašo, šmarnice pa bodo v šoli Beechwood ob 3. popoldan. Sledi „piknik“ z materinsko proslavo, ki jo otroci prirede svojim materam. — **London:** Naše proščenje ali šagra bo v nedeljo 27. maja z mašo, petimi litanijami in blagoslovom. Potem nastopijo otroci iz Bedforda. — Povsod bo prišmarnicah tudi blagoslov otrok.

Krst: V župnijski cerkvi v Darlastonu so krstili 18. marca Juliano Elizabeto Dodič. — V Frampton Cottrellu pri Bristolu so krstili 4. februarja Martina Gluk. — Želimo vso srečo!

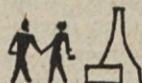
Poroka: V kraju Slough sta se v župnijski cerkvi poročila 31. marca Elda Ricci in Gabriel Kontrec. — Cestitamo!

Blagoslovi domov: V marcu in aprilu so bili blagoslovljeni domovi: Kontrecov v Sloughu, Bucks., Tušarjev v Edmontonu, London, dr. Jančarjev v Frenchay Manor Parku, Bristol, Pleničarjev v Enfieldu, Middx.

Tega se bo naš človek v tujini kar ustrašil. Rad stisne domačemu človeku roko in mu rad pomaga. Vendar izkušnja uči, da druge države zelo pazijo na to, ali se tujci v državi zavzemajo pod krinko domoljublja za komunistične ideje, in da jih nekoga dne lahko na hitro postavijo pred vrata ali za vrata. Domovina ne more zahtevati, da bi bili njeni izseljenci peta kolona za kakšne take prevratne ideje, četudi se zde napredne. Znano je, da so morali nekateri Čehi po 30 letih bivanja čez noč zapustiti državo in se vrniti domov. Ni primerno, da bi takšne akcije sejale med naše ljudi v tujini, ki na splošno pridno in pošteno delajo, nezaupanje in nove nevarnosti.

Odlikovanja: Bronasto medaljo je dobila za igranje na akordeonu Marinka Gosar v Coventryju. — Posebno diplomo kot najboljši vajenec v podjetju je prejel Janko Saje ml. v Hartshillu, Nuneaton.

(Na 20. strani te številke je nadaljevanje pesnitve v čast rojakom na Angleškem.)

V BELGIJI

Charleroi — Mons

Izseljensko romanje v Rim. Iz prejšnjih številk „Naše luči“ ste izvedeli, da se bo vršilo od 2. — 8. avgusta romanje izseljencev v Rim. Zanj se je treba prijaviti pri slovenskem duhovniku najkasneje do konca maja. Cena romanja je 2.750 Fr; v tej vsoti je vključena vožnja z vlakom in celotna oskrba za časa bivanja v Rimu (hrana in stanovanje). Rojaki, ki se nameravajo udeležiti tega romanja, naj ne odlašajo s prijavo!

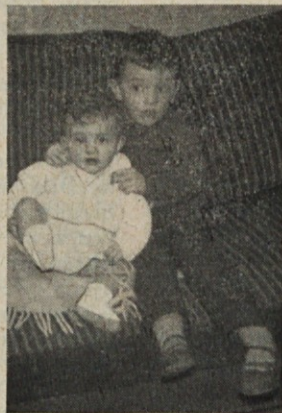
Smrt. Po razmeroma kratki bolezni na jetrih je 12. marca umrl v Hôpital Civil v Charleroi rojak g. Ignac Šlibar iz Lodelinsart. Umirajočemu je mogel duhovnik podeliti le sveto maziljenje. Naj počiva v miru in Bog naj mu bo milostljiv Sodnik! — Rojen 1. 1904 v Dulah (Bučka pri Krškem) je dočakal 58 let. V rudniku je delal 16 let, polnih 17 let je pa užival zaslužen pokojnino. — Ob tej priliki se prosi, naj rojaki v času, ko pokličejo k bolniku zdravnika, pokličejo tudi duhovnika, zlasti še, če ga morajo prepeljati nevarno bolnega v bolnico!

POMLAD JE PRIŠLA TUDI NA ANGLEŠKO — tako pravijo Gosarjeve tri, ko so nabirale rožice na Gorenjskem. — „Rada se še poigrava”, pravita Peter in Štefka Zverova iz Nuneatona.

„Vijolice sem nabrala za vas, ako pridete ponje”, vabi Anka Križmanova v Wolverhamptonu. — „Kar hitro v lepo naravo,” ve povedati Kenkova Marija iz Nuneatona. — „Midva rada pomagava na vrtu mami”, vesta povedati Slemenškova dva iz Nuneatona.

„Midva sva Leskovčeva” iz Brockwortha, Glos. — „Midva pa Zalarjeva Peter in Mihael iz Nuneatona”. — „Naše Ane Marije še ne poznate”, pove Kosov Filip iz Rochdale.

Bolniki. Dalj časa se je zdravil v bolnici Jolimont rojak g. Gregor Novak iz Bray-lez-Binche in tam slavil svoj 82. rojstni dan. Sedaj je zopet doma, vendar se še ne počuti prav dobro. — Iz bolnice se je vrnil g. France Pisarič iz Farciennes. Zdi se, da se mu je zdravje izboljšalo, kolikor se pač more bolniku-rudarju. — Od 24. marca je v bolnici Ste. Thérèse v Montignies sur-Sambre, ga. Amalija Martinšek, vdova Drolc. Ima levo roko in nogo hromo in se ji kar ne more zboljšati.

Poroka Naknadno poročamo, da se je 21. februarja poročil g. Edi Umek iz Farciennes z domačinko Reni Gundri. Obilo sreče jima želimo!

Letos se je zbralo izredno veliko rojakov iz Borinaže na tradicionalnem **križevem potu** v Flénu. Le tako naprej!

Liege — Limburg

Ga. Hosner Ana iz Dilsena je imela srečo, da je bila izžrebana za brezplačno vožnjo v Lurd. Čestitamo ji in želimo srečno pot!

V družini g. Venken René in naše bivše pevke ge. Beti Cvahte so krstili prvorojenca, ki mu pravijo Ronald. — V družini g. Virant Alojza iz Mechelena so tudi dobili sina, ki ga bodo klicali Alain, Janez, Marijan. — K sreči obeh mladih družin toplo čestitamo.

Že dolge mesece je težko bolna mlada ga. Olga Herfs-Marolt iz Eisdena. Težko boleha tudi ga. Klenovšek iz Opgrimbie. G. Avsec Franc iz Viemesmeer še vedno zelo trpi. Gdč. Virant Marija iz Mechelena je bila operirana na roki. Zaradi silikoze poleg teh, ki smo jih že omenili, trpijo tudi g. Špec Anton in g. Es Franc iz Eisdena ter g. Troha Rudolf iz Opgrimbie. Bolne so bile tudi ga. Cvahte, ga. Huber, ga. Krpač in ga. Vivod, vse iz Eisdena. Ga. Agata Kopi iz Waterscheja izredno pogumno prenaša svojo bolezen.

Tem in drugim bolnikom želimo, naj jim pomladno sonce prinese olajšanje.

V Eisdenu je zaradi silikoze po dolgem trpljenju zapustil to življenje g. Vinko **Zi-rovnik**. Umrli je lepe krščanske smrti. Na zadnji poti so ga spremljali številni rojaki in znanci. Zapušča užaloščeno ženo in hčerko, katerima izrekamo toplo sožalje. Naj počiva v miru!

Rojake iz Eisdena opozarjamo na „šmarnice“, ki bodo vsak večer v kapeli sredi kolonije.

Enako vabimo rojake iz Eisdena in Genka na vseslovensko romanje k brezjanski Mariji Pomagaj v Heerenu v Holandiji, ki se bo vršilo 4. nedeljo v majniku. Začetek bo ob 3. uri popoldne.

Kdor še misli potovati v Rim, naj se nemudoma javi!

Od 2. do 8. avgusta bomo z izseljenci vseh narodov iz cele Evrope poromali v Rim, da se poklonimo svetemu Očetu in obiščemo kraje, kjer so živeli prvi kristjani. Da Vam ne bo prepozno žal, se **takoj** prijavite pri svojih dušnih pastirjih, ker rok za prijavo poteka...

Pas-de-Calais

Priprava na veliko noč, veliki teden in praznovanje največjega praznika v letu so bili letos nad vse lepi. Zahvalimo se č. g. Jožetu Flisu, ki je kar dvakrat prišel iz Pariza med nas in pomagal tudi pri obredih velikega tedna. Rojaki v Lilleu in okolici se pa zahvaljujejo zlasti č. sestram Družbe pomočnic duš v vicah, ki so vse pripravile za res slovensko praznovanje Gospodovega vstajenja.

Rojake prosimo, naj pohite s prijavi za Lurd in Rim, za kar je čas le do 15. maja. Materinska proslava dne 13. maja zaradi zasedene dvorane letos odpade. Pač pa jo bomo imeli skupno z rojaki v Bruay 27. maja, na sam materinski dan in ob priliki 35-letnice tamošnjega društva sv. Barbare.

25. marca je bil v Hénin- Liétard krst malega Didier-Feliksa Mustar; staršem Feliksu in Sophie Bielawski čestitamo.

Poročili so se: Anton Kink z Marijo Bohte dne 24. februarja ter François Ladislas Maciejewski z Mando Dujič dne 17. marca. — Obama paroma želimo obilo sreče.

9. aprila smo spremili na božjo njivo v Noyelles-sous-Lens go. Kristino Mustar, ki je lepo prevedena v Gospodu zaspala 5. aprila. Bila je veliko let prav do svoje boleznin blagajničarka Bratovščine živega rožnega venca in spremljevalka pri zastavi. Bila je tihega in blagega značaja, tako da nam je njena prezgodnja smrt vsem globoko segla v srce. Soprogu, sinovta in njih družinam iskreno sožalje!

Pariz

Sveta maša za Slovence je vsako nedeljo ob **petih** popoldne v kapeli **Montcheuil**, 35 rue de Sèvres, Pariz 6e, métro: Sèvres-Ba-

bylone. — Vaši duhovniki so Vam na razpolago vsako nedeljo dve uri pred začetkom maše, sicer pa vsak torek in vsak četrtek **popoldne** v pisarni Slovenske katoliške misije, 7 rue Gutenberg (pritličje, levo!), Pariz 15°, métro: Charles-Michels, telefon: BLOmet 89-93.

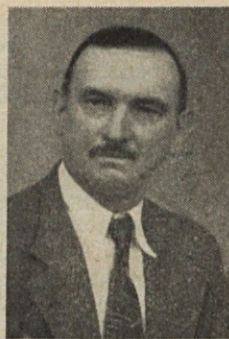
V nedeljo **17. junija** bomo imeli **procesijo sv. Rešnjega Telesa**. Slovesnost se bo začela ob **petih** v naši kapeli, najprej bo procesija s slovenskimi evangeliji, nato sv. maša. Pridimo v čimvečjem številu, da javno počastimo našega Gospoda v sveti hostiji.

Za nedeljo 24. junija nam naši igralci pripravljajo krasno igro „**Pri kapelici**“. Igra bo v dvorani na 109 rue Pelleport, Pariz 20° (Sveta maša bo zato ob **petih** popoldne v cerkvi Notre-Dame de Lourdes, 4 rue Saint-Fargeau, métro Pelleport ali Saint-Fargeau, takoj po maši pa se začne igra).

V poletnih mesecih — julija in avgusta — bo naša sveta maša izjemoma ob **šestih** popoldne, pozneje pa spet ob petih.

Emigrirali so v Kanado: Viljem Ficko in njegova žena Regina, roj. Kovač, oba doma iz Gornje Lendave; v Združene države pa so odšli: Alojzij Petrač iz Podgrada z ženo Marijo, roj. Grk iz Slivja, Dušan Schoenlieb iz Trbovelj, Kristina Kljun iz Markovšine pri Ajdovščini (v Franciji bivala v Chauffailles, Saône-et-Loire) ter Ferdinand Vučko iz Dolnje Bistrice (bival v Thuellin, Isère).

Smrtna kosa je tokrat kruto posegla v našo sredo. — 24. februarja je v bolnici v Gonesse izdihnila Terezija **Krampač** iz Trnja v Prekmurju. Pokopana je bila 1. marca na pokopališču v Gonesse. — 15. marca je odšel med angelčke komaj dva mesca stari Janezek **Bremec**, sin Ferdinanda iz Sel pri Podmelcu in Marije, roj. Štuhec iz Male Polane. — 23. marca smo položili k večnemu počitku na pokopališču v Thiais Maksa **Uršiča** doma iz Mlinskega pri Kobaridu. Pokojni je bil v Parizu od oktobra 1958, zadnji čas je delal v policijski menzi. 17. marca so ga našli ubitega v njegovi sobi; iz časopisnih poročil sklepamo, da je bil ubit že 3. marca, in kar je še bolj žalostno, da je zločin izvršil eden njegovih ožjih sorjakov. Za pokojnega smo opravili sveto mašo v nedeljo prvega aprila in molili tudi za tistega, ki je zločin izvršil. Ta žalostni primer — hvala Bogu, eden redkih med našimi v tužini — je za našo mladino resen opomin, na kakšna pota lahko zaide tudi naš človek, če zavrne nauke Cerkve in svoje matere. Vsem, ki žalujejo, naše iskreno sožalje.

La Machine (Nièvre). — Na božični dan 1961 je umrl Ivan **Horjak** in bil pokopan 28. decembra na pokopališču v La Machine. Pokojni je bil star 73 let, doma je bil iz Razborja, v Franciji je živel in delal celih 37 let. Bil je korenjak, dokler ga ni bolezen strla in v par mesecih uničila. Vsem žalujočim: njegovi ženi Ani, njegovemu sinu iz St. Etiene in inž. Jacques Stržinarju iz Petite Rosselle naše sožalje.

V nedeljo 18. marca smo se kljub hudemu mrazu v lepem številu zbrali pri sv. maši, popoldne pa nas je v slovenski kantini naša pesem ponesla med hribčke in doline, poljane in vinograde in vrhove naše lepe domovine. Mimogrede smo pa še skočili v večno mesto Rim, odkoder nam je č. g. Lavrič pokazal celo vrsto skioptičnih slik, ki so nas povedle tudi v belo Ljubljano in na Koroško. V domačem razpoloženju smo preživeli lep popoldan, ki je kar prehitro minil.

Prihodnjič se bomo zbrali zopet 20. maja, ko bo sv. maša, kot navadno, ob 11,15 v župnijski cerkvi. Darovana bo za pok. Horjaka.

Puy-de-Dôme. — V pariški bolnici se je moral podležti operaciji Jože Jesenšek iz Issoira, kateremu želimo, da bi se kmalu zdrav vrnil med svoje drage.

Creuse. — Sv. maša za Slovence bo v nedeljo 3. junija ob enajstih v župni cerkvi v Clugnau.

*

Mnogi naši ljudje dostikrat spremenijo naslov, pa pozabijo o tem obvestiti svoje duhovnike. Mislite tudi na to!

Ob Luksemburgu

17. marca sta se poročila v Hettange-Grande Dimitrij Borotić in Mathia Daničić; on iz Slavonije, ona pa Hercegovka. Bog jima daj svoj blagoslov na novi življenjski poti.

8., 9., in 10. aprila je misijonaril po kolonijah Tucquegnieux-Marine, Aumetz in Algrange msgr. Grims. Maševal, pridigal, spovedoval, oznanjal v cerkvi in po hišah blagovest našega božjega Odrešenika Jezusa Kristusa. Povsod ni mogel iti, ker ni bilo časa. Iskrena mu hvala in Bog plačaj.

Tucquegnieux-Marine. — Bela žena s ko-
so kar nekam prizanaša Slovencem, čeprav
ne mine teden, da ne bi v naši naselbini koga
pokopali. Upajmo, da bodo tudi naši bolniki,
to je skrbni družinski oče upokojeni ru-
dar Selšek, dobra katoliška žena gospa Re-
povževa itd. kmalu okrevali in se veselili
pomladi, kakor se je veselijo pri Jugovem
Karletu, kjer so kupili srčkano punčko
Nežko. Bog daj srečo!

Na tih nedeljo nas je obiskal msgr.
Grimš in nas nekoliko „oprál“. Radi vidimo,
da pride k nam, ker mu, ko pridiga, beseda
tako gladko teče in prihaja res iz srca.
Slovenska služba božja nas dvakrat na me-
sec združuje. Po maši se pred cerkvijo prijazno
pozdravimo in si pripovedujemo svoje do-
življaje. Bolj posvetnega značaja pa so na-
ši sestanki na sobotnih trgih, kjer si kupu-
jemo kar zahteva zunanost in notranost na-
šega telesa obenem pa porabimo to priliko,
da nekoliko pokramljamo z rojaki, ki jih tam
srečujemo. Najbolj se pa seveda veselimo
vsakoletnega prvomajskega romanja in izleta
v Habsterdick. Poleg naših številnih zaslužnih
in prijaznih dušnih pastirjev najdemo tam
na stotine znanih slovenskih obrazov, ki
pridejo počastiti svojo Nebeško Mater. Po
končanih cerkvenih slovesnostih si zunaj
stiskamo roke in hitimo pripovedovati, kaj
se nam je v preteklem letu žalostnega in ve-
selega zgodilo. Boli nas, ko vidimo, da tega
ali onega ni in ga nikoli več ne bo; potolaži-
mo pa se, ko opazimo nove mlade obraze,
kar nam priča, da je imel prav pesnik, ko
je zapisal: „Vse bo vihar razd'jal, narod pa
zmeraj stal.“

Iz vzhodne Lotaringije

Iz naše pisarne:

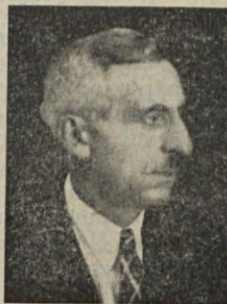
Prvi zvončki so na raznih vrtovih ob moč-
nem vetru, ki traja že več tednov, ljubko po-
zdravili dete Marijo-Ano, hčerko Jožefa
Karpa in naše pevke Marije Hliš, ko je bi-
la krščena 18. marca v veliki koloniji Fa-
rébersviller. Na praznik Marijinega ozna-
njenja so prve trobentice obenem z našo
ljubo nebeško Materjo pozdravile malega
Sylvaina, ki je razveselil očeta Oskarja
Čopi in Hildegardo, roj. Grabarek, ko je
bil krščen 25. 3. v Merlebachu. Ko so otroci
izvedeli, da bo 1. aprila krščena mala slo-
venska deklica, niso verjeli in niso prišli k
cerkvi: Frančiška, hčerka Viktorja Stibilj
in Ivanke Jošt, pa je bila le krščena v Mer-
lebachu prav na 1. aprila. Vsem dragim
malčkom in staršem v pomladnem jutru ve-
liko sonca sreče in milosti božje!

V postnem času so ženini in neveste za-
stoj čakali toplega sonca, zato so odložili
poroko za poznejši čas. Morda jih bo lepi
majnik pripeljal pred oltar. Marija bi bila
gotovo zelo vesela, da bi tisti, ki so samo na
občini poročeni, čim prej prišli v cerkev po
Njen blagoslov!

Ni ne trave ne žita, a je smrtna kosa
strahotno kosila vseh vrst ljudi tod okoli.
Našim rojakom je tokrat prizanesla, hvala
Bogu!

Čeprav še ni lepega vremena, ko to pišem,
pa delajo naši rojaki že razne načrte le-
tošnje poletje. Nekaj se jih pripravlja, da
odhiti v svojo domovino, drugi žele pohiteti
v Rim, kjer bo od 2. — 8. avgusta lepa
prilika, da vidi človek kraje, ki so zaradi
sedeža apostola Petra in njegovih nasledni-
kov ter v potokih prelite krvi prvih kristja-
nov postali sveto mesto za vse Kristusove
vernike. Vožnja in hrana, stanovanje in vsa
oskrba za ta čas 24.500 (frankov iz Metza)
niso pretirano dragi. Pravočasno naj se
zglasijo tisti, ki so se tja namenili! Tretji
pa so se zaradi težkih boleznih in trpljenja
v zadnjih mesecih zaobljubili k Materi bož-
ji v Lurd. Izbrali si bomo bolniški vlak, ki
odpelje 20. 8. iz Metza in se vrne 28. 8. na-
zaj. (Vožnja: 13.900 frankov, hrana in stano-
vanje pa približno od 1800—2000 frankov
na dan — 5 dni — v Lurdu!) Tudi ti naj
se počasi priglašajo, ker je ta tako zvani
„modri“ romarski vlak vsako leto zelo zase-
den. Premnogi pa so se za letos zadovoljili
z obiskom Brezjsanske Marije v Habster-
diku.

Poleg vseh teh načrtov pa mnogi gledajo
tudi zemljevide, kam bi pohiteli na izlet.
Za naše delavce je to nujno potrebno, saj
komaj čakajo da zadihajo sveži zrak in
malo pozabijo vsakdanje skrbi! Lepa nara-
va je vedno široko odprta knjiga božje
Vsemogočnosti, božje nedoumljive modro-
sti in čudovite lepote. Zato le ven iz zidov,

Rojak Jože Kunej iz
Aumetza v Franciji je
na sv. Jožefa dan ob-
hajal 70-letnico življe-
nja (roj. 1. 1892).

Ni čudno, da je vsaka prireditev Mladoslavencev iz Oberhausena tako lepo obiskana, ko pa goste tako častno sprejemajo! Goričancv France iz Osterfelda (do pred kratkim še ministrant pri slov. službi božji v Sterkrade) še ne pomni, da bi bil kje tako lepo sprejet, kot na pustni veselici v Sterkrade, v nedeljo, 4. marca, ko sta mu zakonca Jakob in Ivanka Hren v narodnih nošah pripela slovensko zastavico.

samo ne brez nedeljske svete maše! Kdor organizira izlete, naj organizira tako, da bodo izletniki lahko izvršili svojo nedeljsko dolžnost. Tako se bodo tudi naše lepe pesmi zopet razlegale daleč naokrog po tuji zemlji. Naše govorjenje in vedenje pa naj pokaže, da smo sinovi in hčere naroda, ki ima po veri vsajeno globoko v srcu plemenitost in je daleč proč od vsake surovosti in podivjanosti. Želimo iz srca, da bi se vsa potovanja, romanja, izleti končali z ugotovitvijo: hvala Bogu, krasno je bilo! — Vaš slovenski župnik Stanko iz Merlebacha.

V NEMČIJI

Bavarska

Duhovna priprava na Veliko noč se je vršila in se še vrši po vseh krajih, kjer živi večje število rojakov. 18. marca so se zbrali rojaki iz bližnje in daljne okolice **Mühl-dorfa** k maši in zakramentom v župnijsko cerkev v Waldkraiburgu. Po končani maši je nemški župnik naše rojake sprejel v prostorih krajevne Caritas, jim želel dobrodošlico in vse pozval, naj aktivno sodelujejo v farnem življenju. — Teden pozneje, 25. marca, so se zbrali rojaki iz **Weilheima** in okolice. Skoro vsi so tudi prejeli zakramente. Cerkev, v kateri smo imeli mašo, je starodavna in zelo zanimiva zgradba. Močno spominja na naše cerkvice, posebej še, ker je tudi na gričku. Da bi le tako mrzla ne bila... 8. aprila je bila maša s priložnostjo za prejem zakramentov za rojake iz **Freilassinga** in okolice. Zbrali so se v Herz-Jesu-Kapelle blizu glavnega kolodvora.

V zadnji številki „Naše luči“ smo videli pokale našega fanta Jožeta Juharta, ki jih je dobil kot zmagovalac na smuških tekmah. Te dni pa smo brali v bavarskih časopisih, da je zasedel prvo mesto in s tem ohranil prvenstvo in naslov **mojstra v kegljanju** rojak Stani Pogeljšek, ki živi v Münchenu. Čestitamo!

Toliko porok kot drugje po Nemčiji seveda tu na Bavarskem nimamo. Pa vendar se tudi na Bavarskem vnema **ljubezen**, a bolj do nemških deklet, ker slovenskih ni toliko. Dne 5. aprila je g. Golobič Anton iz čateške fare ob Savi popeljal pred oltar gdč. Ingrid Häufle iz Singena. Poroka je bila v cerkvi sv. Konrada v München-Neubingu. Mlademu paru želimo vse najboljše, zlasti še čimprej udobno (in ne predrago!) družinsko stanovanje.

Nenadoma je **smrt** pobrala slovenskega rojaka Janeza Modica. Umril je nepričakovano v trenutku, ko je hotel zapustiti bolnico. Zadel ga je kap. Pokopali smo ga 6. aprila v Münchenu. Naj počiva v miru!

V Dreifaltigkeitskirche v **Münchenu**, kjer imamo vsak mesec slovensko mašo, ni bilo na razpolago pravih spovednic. Duhovnik si je moral pomagati z navadnim klečalnikom, tako da so spovedanca vsi lahko videli. G. Karel Mesiček je zato iz lastne iniciative, ne da bi ga kdo za to prosil, postavil spovednico, z lastnim delom in na svoje stroške. Bog mu povrni nesebično delo! — Ovira za mnoge, da niso šli k spovedi, je s tem odpadla. Bodo naši rojaki sedaj bolj pogosto prejemali zakrament sv. pokore? Dal Bog!

Pustna prireditev 4. marca v Sterkrade (Nemčija) je stala pod geslom: „Naj bo vse veselo, kar živi!“ Mar ni bilo res tako?

Baden - Württemberg

V Esslingenu je še vedno sv. maša vsako 2. in vsako 4. nedeljo v mesecu popoldan. Poletni urnik pa bo ob 17,30, kakor lani, od velike noči naprej.

Sicer pa je red sv. maš v tem Marijinem mesecu maju sledeč:

Na prvo nedeljo, 6. maja ob 9. dopoldan v Oberstenfeldu, ob 5,30 popoldan **izjemoma** v Esslingenu, ker je naslednjo nedeljo v obeh krajih ne bo. Ta dan 13. 5. je namreč namenjen za romanje beguncev v Ellwangen, severno od Aalena, kakih 80 km od tu. Izseljenski duhovnik se ga želi udeležiti, vabi pa na to božjo pot še koga drugega, zlasti take, ki imajo svoja vozila. Podrobnosti o tem romanju bomo izvedeli pozneje. Verjetno bo o tem kaj pisal škofijski tednik „Sonntagsblatt“, ki ga dobite v vsaki cerkvi.

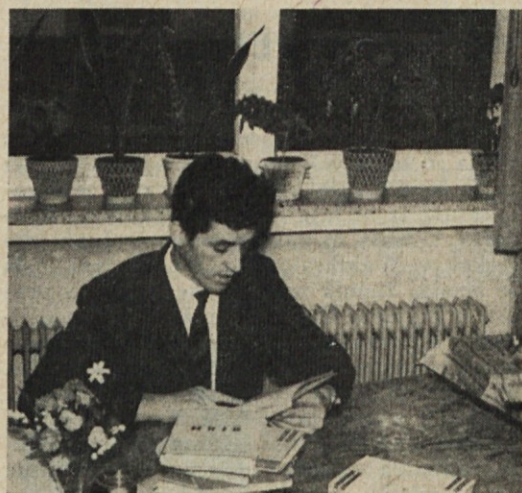
Na tretjo nedeljo, 20. maja ob 10. dopoldan v Grossaspachu pri Backnangu, ob 6,30 zvečer pa v Pfullingenu; na četrto nedeljo ob 8,30 dopoldan v Schwaikheimu, ob 5,30 popoldan v Esslingenu.

Poleg tega se nam ta mesec nudi ena prilika več, ker imamo še zapovedan praznik Kristusovega **vnebohoda**, dne 30. maja. Služba božja bo v kakem novem kraju, kjer je dosedaj še ni bilo, a se še ne da povedati kje. Obveščeni pa boste pravočasno.

Porurje

V Altenessenu je bil 3. marca **krščen** Herman Cvirn, sinko prvorojenec Alojzija in Nade. V Meerbecku pa je bil 17. III. krst Klause Urana, sinka Antona in Elizabete. — Čestitamo!

Poroke: Vidiš takole je: človek bi moral imeti glavo kot mernik, če bi si hotel vse zapomniti. Ze zdavnaj bi namreč moralo biti napisano v „Naši luči“, da sta se 25. januarja v Neussu poročila Dušan Remškar iz Ljubljane in Ruža Lenić iz Gospiča. — Da se ne bo treba tudi drugič opravičevati bomo pa vse pare, ki so se poročili v marcu, kar po vrsti našteli: V Remscheidu sta šla pred oltar 2. marca Jožef Glivar in Ani-

Oto Sk. je prevzel skrb za slovensko knjižnico v rudarskem domu v Alsdorfu (Nemčija). Prav gotovo bo knjižnica v skrbnih rokah. Krasno urejena soba s cveticami na oknu in z lepimi slikami, ki jih je Oto sam naslikal, ti vse pove!

„Obupaval pa ne bom!“ pravi slovenski fant iz Wuppertala (Nemčija), g. Pavel K. Doma je bil zidar. Potem je delal tri leta v rudniku. Sedaj pa zopet meša malto. „Povsod se živi. Če bo vse odpovedalo, bom šel pa krave past, saj Eisenhower in Kennedy tudi tako delata,“ potrjuje g. Pavel pravilnost svojega naziranja.

ca Murgelj, oba iz vasi Korita, župnija Dobrnič na Dolenjskem, takoj naslednji dan, 3. marca, pa v Šterkrade Albin Černuta, iz Bovca ob Soči, in Gertruda Bergendahl, rojena v Šterkrade. V Düsseldorfu sta se poročila 16. marca Rudolf Merhar in Ana Zobec, oba rojena v Dolenji vasi pri Ribnici na Dolenjskem. Pa tudi v E.—Bergeborbecku smo imeli poroko. Karel Šarkanj iz Nuskove v Prekmurju je vzel Frančiško Vogrinčič iz Gerlinc, župnija Pertoča. — Torej na vseh koncih in krajih Porurja so v marcu zrastle nove slovenske družine! Vsem zapovrstjo iskreno čestitamo!

V Bochumu je 4. marca **umrl g. Franc Godina**, nekdanji nadučitelj v Dolnji Bistrici v Prekmurju, star komaj 51 let. Bil je oče petih otrok. Zadnja leta je živel z vso družino v Nemčiji. Že dalj časa je težko bolehal. Za odhod v večnost se je lepo pripravil. Poklical je duhovnika, ki mu je podelil zakramente za umirajočce. Od svojih otrok, ki so ga zadnji dan obiskali v bolnici, se je poslovil z besedami: „Otroci, ne pozabite, da biva nad nami Bog!“ Naj počiva v miru! Težko prizadetim iskreno sožalje.

V Osterfeldu je Bog odpoklical s tega sveta 27. 3. Staroslovenca, rudarja **Franca Janc**. Rojen je bil leta 1892 v Trbovljah, od leta 1906 pa je bival v Osterfeldu. — Gospe soprogi in otrokom iskreno sožalje!

V NIZOZEMSKI

Rojaki g. Deželak, g. Frelih, g. Drenovec Jože, ki se je po 4 tednih bolnice mogel vrniti domov, g. Svet, g. Strman Polde in g.

Černuta Gabrijel bodo zaradi rudarske boleznj morali Veliko noč preživeti večinoma doma. Želimo, da bi jim cvetoči majnik prinesel vsaj malo olajšanja. V bolnici se je mudil g. Golob, tajnik slov. Društva sv. Barbare iz Heerlereheide.

Praznovanje materinskega dneva bo drugo nedeljo majnika v dvorani v Nieuw-Einde. Pričetek ob šestih popoldne. Vabi Društvo sv. Barbare iz Heerlereheide-Brunssum.

Četrto nedeljo v majniku bo vseslovensko romanje k Mariji Pomagaj v Heerlen. Začetek ob 3. uri popoldne. — Iskreno vabljeni vsi rojaki iz Holandije!

Slovenska osrednja pisarna sporoča, da bo letos transport za dopust v domovini odpeljal iz Aachena 2. (drugega) avgusta zvečer in se vrne v Aachen 26. (šestindvajsetega) avgusta zjutraj. — Kdor želi iti z nami, naj skrbi, da bo imel potni list pravočasno v redu.“

NA ŠVEDSKEM

Lund. — Tu smo spet dobili novo skupino jugoslovanskih beguncev. Okoli 150 jih je prišlo iz Avstrije, Italije in Grčije. V glavnem so to „handicap-family“ in posamezniki, ki so jih vse druge države zavrgle, ko so delali prošnje za vselitev. Ni mi znano, koliko je med njimi Slovencev. En del jih je v taborišču v Malmö, ostali pa so po raznih klinikah in sanatorijih za TBC. Ta skupina je prišla 12. marca. Novi se obetajo prve dni junija in jih bo menda 300. Švedi so tokrat takoj poskrbeli za novodoš-

le, jih oblekli od pet do glave, jim poskrbeli za prvo silo stanovanje in opremo. — F.K.

Västeras. — V verskih zadevah se morete obrniti po nasvet pismeno tudi na tukajšnega župnika, ki stanuje na naslovu: P. Josip Benčik, Kristinag. 17. Västerås. Žal ne more hoditi izven župnije. Pri njem lahko naročite tudi molitvenike in nekaj verskih knjig.

V AVSTRIJI

Rojaki z Dunaja in okolice bomo skupno poromali v Marijino svetišče v Marijino Celje (Mariazell). Nas bo poln avtobus in smo določili za to nedeljo 3. junija. S tem vabimo še druge iz bližnje in daljne okolice, da pridejo to nedeljo na to božjo pot. Čim več nas bo, tem lepše bo. — I.T.

Slovenija

(Iz pesnitve v čast rojakom na Angleškem)

Slovenija, Slovencev mati,
to vsakemu je treba znati!
Stanovnik, ki je v njej doma,
nje zemljo za svoj dom imal!

Slovenija, dežela mala,
je očetnjava lepa, zala,
na svetu je enake ni,
zato po svetu vsem slovi!

Dežela majhna, ljud številen,
za vse njen svet pač ni redilen,
premalo kruha je za vse,
prepičlo dela tudi še!

Zato Slovenec gre s trebihom
v tuji svet za svojim kruhom.
Ker je podjeten, dela rad,
povsod on najde dela sad.

Slovinci so zato poznani
po svetu vsem, ne le v Ljubljani;
povsod jih radi sprejmejo,
ker delajo in molijo!

So inozemstvu zanesljivi,
ker vestni so in uslužljivi.
So zdaj že po deželah vseh,
v hišah mnogi lastnih streh!

Avstralija in Egiptina
so nova takim domovina,
povsod se udomačijo,
pa narodni ostanejo!

Je Kanada in Argentina
Slovencev mnogih očetnina,
kjer delajo kot kdaj doma
za skupni blagor naroda!

Imajo svoje kolonije
po mestih nemške industrije,
po Združenih državah že
nad sto let srečno v njih živé!

Celo še Anglija jih vzame
na delo v svoje stare jame;
pa industrija tudi vsa
jim vir je mezde in blaga!

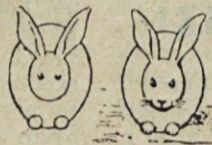
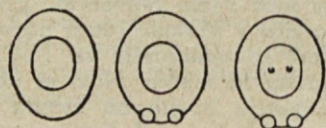
Ima Slovenec dar jezikov,
zato on kmalu najde stikov
z ljudstvi sveta raznimi
in tudi z onim v Angliji!

Pa ko se stari ino mladi
angleško naučijo radi,
oni jezika svojega
ne zabijo — domačega!

Zasebno, družno in v molitvah,
pri mašah tudi in daritvah,
na odrih in prosvetnih dneh
ga govore — in še za smeh!

Podgrajski

ZAINAŠE MALE RISARJE

OSPA

Majda

SVETUJE...

Drage bralke! Danes vam postrežem z receptom za dober —

JAJČNI KONJAK (4 rumenjaki, 30 dkg kristalnega sladkorja, $\frac{5}{8}$ l mleka, 2 zavojčka vanilijevega sladkorja, $\frac{1}{4}$ l finega alkohola). — $\frac{5}{8}$ l mleka ($\frac{1}{8}$ litra = 1 vinski kozarec) pusti 10 minut vreti, nakar mu dodaj 2 zavojčka vanilijevega sladkorja, premešaj in pusti popolnoma ohladiti. Medtem penasto umešaj 4 rumenjake s 30 dkg sladkorja. Ohlajeno mleko primešaj k rumenjaku, med mešanjem pa počasi prilivaj $\frac{1}{4}$ l alkohola. Tega lahko dobiš v vsaki drogeriji, poudari le, da ga boš rabila za pripravo likerjev. (V Nemčiji stane liter okoli 14 DM). S tako pripravljenim konjakom napolni čisto steklenico, jo dobro zamaši in pusti stati mesec dni. Preden natakaš steklenico dobro stres! Na podlagi tega recepta dobiš dober liter likerja.

Manj izkušene gospodinje morda ne razumejo dobro, kaj se pravi **umešati**. Umešamo lahko rumenjake in sladkor, testo za torte in podobno. Pri tem delu rabimo globoko skledo in dolgo kuhalnico, ki jo uporabljamo le za pripravo sladkih jedi. Mešamo z desno roko, ki jo gibljemo v zapetju v smeri urinega kazalca. Najprej razmešamo 1 rumenjak in nekoliko sladkorja, čez čas dodamo drugi rumenjak itd. Mešamo enakomerno, dokler ni mešanica rahla in penasta. Pri téstu za torte umešamo najprej surovo maslo in šele, ko je to gladko in penasto, dodajamo izmenoma rumenjake in sladkor. Končno dodamo sneg beljakov in ostalo, kar zahteva recept. Zdaj pa ne mešamo več v krogu, ampak počasi in rahlo od zgoraj navzdol. Tako pripravljeno testo ne sme stati. Previdno ga zlijemo v pomazan tortni pekač in damo v pečico. Vrat ne odpirajmo prepogosto in tudi pekača ne premi-

kajmo in ne tresimo brez potrebe, sicer nam testo ne bo naraslo.

*

ALI ŽE VESTE... da pletenine zlahka polikamo, če namesto vlažne krpe preko pletenega oblačila pogrnemo časopisni papir? Pletenine ni treba vlažiti. Le pri belih in svetlih oblačilih se te metode ne smemo posluževati, da nam ne bi tiskarsko črnilo na pletenini zapustilo sivih madežev.

... da tudi hlače iz irhovine lahko operemo? Namočimo jih 30 minut v mlečno milnico, kateri smo dodali žlico salmijaka. Potem jih z mehko krtačo temeljito drgnemo in, če treba, milnico večkrat menjamo. Večkrat splahnemo v mlačni vodi brez ožemanja. V zadnjo vodo kanimo kavino zličko glicerina, ki bo usnje omehčal. Hlače brez ožemanja obesimo na vetrovno mesto. Ne smemo jih sušiti blizu peči ali na močnem soncu.

*

DRAGADEKLETA! Danes bi vam rada povedala par besed o **negi polti (obrazu)**. Najprej morate vedeti, da vam nobeno kozmetično sredstvo ne bo pomagalo, če vaša prehrana in prebava ne bo v redu. Zato uživajte mnogo sadja in zelenjave in se izogibljite premastnih in močno začinjenih jedi! Koža mora dihati. Zato skrbite za snago! Večkrat dnevno si umijte obraz, posebno blagodejna je deževnica. Zvečer si polt (kožo) očistite, če se umijete z dobrim otroškim milom, ali pa uporabljajte čistilno mleko, ki ga kupite v drogeriji. Potem si s konicami prstov rahlo utrite v kožo nekoliko otroške kreme.

Sploh vam mirne duše lahko priporočam vse pripomočke, ki so namenjeni negi nežne dojenčkove polti. Po takem ravnanju vam bodo kmalu izginili nadležni mozoljčki in črni zajedalci. Mozoljčkov ne stiskajte! Ko bodo dozoreli, vam bodo pri umivanju sami počili. Razkužite jih z alkoholom in zrasli se vam bodo brez brazgotin. Ne pudrajte se! To zahteva velike izvedenosti in mladi koži več škodi kot koristi, ker zamaši pore (kožne luknjice) in koža ne diha več. Najprivlačnejši je svež obrazek, iz katerega sijeta zdravje in dobra volja. — Na svidenje prihodnjič!

*

(**Pripis:** Rojakinji iz Belgije se zahvaljujem za pismo. — Majda.)

L I I E L T P S
 Ł O J A K A Š Ć
 T U S E K A P E
 . P A U M Z K E

Začeti moraš pri pravi ptički. Takt je tri-četrtninski.

M--- M---Š, F----E M-H--
 ---Č, M----M G--P--I, I--N
 V--P---Ć.

Namesto črtic vstavite črke: a a a a a a a c e e h
 i i i i i k l l n o r r s s t v v. Dobil boš imena
 in priimke 4 slovenskih slikarjev.

ZASTAVICA

- etje se pokaže spomladi
- etje je prijetna reč za uho
- etje je letni čas
- etje je prijetno za človeka.

IZPOLNJEVALNICA

- I.
- gorovje v južni Ameriki
  - jahanje
  - trmoglavost in jezljivost
  - slovenski pesnik v dobi ilirizma
  - poljski pridelek
- II.
- Od I. do II. ime indijskega voditelja.

UGANKE

1. Nisem njegova mati, on je pa vendar moj
 sin. Kdo sem?

(čelo soča) [N]

2. Čim več mi odvzameš, tem večja postanem.
 Kdo sem?

(efkupa) [L]

NAŠA LUČ

je namenjena Slovencem
 po zapadni Evropi

11. letnik
 1962

Izide desetkrat v letu (vsak me-
 sec razen junija in avgusta).

Za uredništvo odgovarja dr.
 Janko Hornböck. Založba: Druž-
 ba sv. Mohorja. Tiska: Tiskarna
 Družbe sv. Mohorja. Vsi v Cel-
 lovcu.

Dopise za številko, ki izide ko-
 nec meseca, mora uredništvo
 prejeti vsaj do 10. v mesecu.

List lahko naročiš pri bližnjem
 poverjeniku ali pa naravnost
 pri upravi v Celovcu.

Uredništvo in uprava imata
 NASLOV: „Naša luč“, Viktrin-
 ger Ring 26, Celovec-Klagenfurt,
 Austria.

Če list naročiš pri upravi,
 STANE na leto 28 šil. ali proti-
 vrednost: 60 bfr, 6 NF, 4,50 h.
 gld, 5 DM, 700 lir, 12 angl. šil.,
 8 norv. kron, 6 švedskih kron,
 9 danskih kron, 1,50 dolarja.

Printed in Austria